

Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Veth); men forinden vi gaa til Afstemning, vil jeg dog sige et Par Ord om de Vædringsforslag, der ere stillede til 3die Behandling af dette Lovforslag, nemlig Vædringsforslaget, som er stillet af den høitærede Justitsminister, og det Vædringsforslag, som er stillet af 3 ærede Medlemmer af Udvalget. Hvad angaar Vædringsforslaget, som er stillet af den ærede Justitsminister, da er det rigtigt, hvad der blev udtalt af den ærede Minister og den ærede Ordfører, at det Vædringsforslag kun vil have den Følge, at Stævningsemændene i flere Tilfælde ikke behøve at gaa til Bedkommendes Bopæl først, men at de strax kunne gaa til de Steder, som ere omhandlede i Vædringsforslaget, nemlig Kontor, Værksted eller andet fast Forretningslokale, hvor han har Arbejde eller Ansættelse. Men Udvalget er gaaet ud fra den modsatte Betragtning af den, den ærede Justitsminister er gaaet ud fra, nemlig denne, at man mener, at det altid først skal forsøges paa Bopælen, inden man kan forkynde en Stævning for Bedkommende personlig; og ud fra den Betragtning vil jeg tilraade, at man stemmer mod Justitsministerens Forslag, og det vil ikke kunne berede Lovforslaget nogen Vanfelighed, idet det kun har den Følge, som i og for sig ikke er farlig. Hvad angaar det Vædringsforslag, som er stillet af 3 ærede Medlemmer af Udvalget, maa jeg bemærke, at i dette Forhold kan man ikke stille sig paa et ensidigt Standpunkt, men maa stille Forholdet lige saavel overfor Sagsøgeren som Sagsøgte, og selv om man hylder, hvad Udvalget jo selvfølgelig hylder fuldt ud, den Betragtning, at saa vidt muligt Ingen maa dømmes uhørt, vil jeg dog ikke benegte, at der kan forekomme Tilfælde og er forekommet Tilfælde, at Bedkommende er bleven dømt uhørt; men de Tilfælde, som have forekommet i saa Henseende, har Lovforslaget raadet Bod paa, idet de ekstraordinære Frister i Gæsteretsager ere forlængede fra Aftens Varjel til 3 Dage, og naar der fra Bedkommende, som stævnes, er draget tilstrækkelig Omsorg for, at han kan faae at vide, at han er stævnet, er det efter bort Forslag muligt, at det kan ske, om ikke paa anden Maade, saa pr. Telegraf. Det kan jo ske, at den,

der paa Bedkommendes Vegne modtager Stævningen, ikke gjør Noget for at sætte Bedkommende, som stævnes, i Kundskab om, at han er stævnet; men hvad aabner nu dette Vædringsforslag Afgang til? Jeg vil ikke gaa saa vidt at sige, at det aabner Afgang for Lovtve og Signende til, at de kunne unddrage sig Søgemaal, men jeg vil fremdrage et praktisk Exempel, for at Forholdet kan blive tydeligt, inden man gaar til Afstemning. Det blev udtalt af det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Veth), at naar man ikke vidste, hvor den er, som skal stævnes, saa kan man stævne ham ved at indrykke Stævningen i Avisen. Tager man nu f. Ex. en Handelsreisende, som jo for det Meste ligger paa Reiser, henvende Stævningsemændene sig jo paa hans Bopæl; naar de saa der f. Ex. træffe hans Hustru, som siger: Ja, min Mand er i dette Dieblil paa det og det Sted, men jeg erklærer, at han ikke kommer hjem, til Stævningen falder i Reite, og kan ikke faae Underretning sendt til ham derom, saa møder han selvfølgelig ikke, og Sagen bliver udsat, og han skal da stævnes paany. Men vil man saa benytte den Bei at stævne Bedkommende personlig, efter at han for-gjæves er søgt paa sin Bopæl, saa er den Handelsreisende et andet Sted henne, og saa veed Sagsøgeren ikke, hvor han skal træffe ham, og det bliver altsaa umuligt at faae en saadan Mand stævnet. (En Stemme: Gjennem Avisen!) Til at stævne gennem Avisen har en Sagsøger ikke Ret efter Lovforslaget. (Modsigelse.) Jeg siger Ret, da Hustruen ved Stævningens Forlyndelse har sagt, hvor han var.

Maa jeg tage et andet praktisk Exempel, som de Fleste kjende, nemlig Dyndesager. Det er Noget, som ikke er sjeldent desværre, at et Dyende uden videre forlader den Plads, det har. Det bryder Kontrakten, selv om det er fæstet paa længere Tid, og rejser bort. Man veed ikke, hvor det er, saa det er umuligt at finde det, og selv om man henvender sig til Politiet, nytter det ikke, thi det har ingen Forpligtelse i saa Henseende og foretager ikke Noget for at finde Dyendet; det bliver umuligt at faae et saadant Dyende sagsøgt efter den nu bestaaende Ordning. Da nu dette Vædringsforslag i flere Forhold end hidtil vil gjøre det næsten